EVROPSKÝ ORGÁN PRO BANKOVNICTVÍ

Rozhodnutí Evropského orgánu pro bankovnictví, kterým se stanovuje referenční sazba podle přílohy II směrnice 2014/17/EU (směrnice o hypotečních úvěrech)

(2016/C 199/07)

RADA ORGÁNŮ DOHLEDU EVROPSKÉHO ORGÁNU PRO BANKOVNICTVÍ

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES [1] (dále jen „nařízení" a „EBA"), a zejména na čl. 8 odst. 1 písm. j) uvedeného nařízení,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ze dne 4. února 2014 o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení a o změně směrnic 2008/48/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 [2], zejména na část B oddíl 4 odst. 2 a oddíl 6 odst. 4 přílohy II uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle čl. 14 odst. 2 směrnice 2014/17/EU je nutno individuální předsmluvní informace poskytované spotřebitelům dříve, než budou vázáni jakoukoliv úvěrovou smlouvou nebo nabídkou, poskytovat prostřednictvím evropského standardizovaného informačního přehledu („ESIP") obsaženého v příloze II uvedené směrnice.

(2) Podle části B oddílu 4 odst. 2 a oddílu 6 odst. 4 přílohy II směrnice 2014/17/EU musí ESIP v případě pohyblivé výpůjční úrokové sazby obsahovat ilustrativní příklad roční procentní sazby nákladů a ilustrativní maximální výši splátky. Jestliže není stanovena horní hranice výpůjční úrokové sazby a věřitel nepoužívá vnější referenční sazbu, výpočet obou ilustrativních příkladů musí vycházet z referenční sazby stanovené příslušným orgánem nebo Evropským orgánem pro bankovnictví (dále jen „referenční sazba EBA").

(3) Referenční sazba EBA by měla být jednoduchá, snadno použitelná a reprezentativní. Stanovení sazby pomocí vzorce by mělo zajistit, že sazba zůstane reprezentativní v průběhu času, a rovněž umožnit řádné zohlednění vnitrostátních podmínek. Vzorec by se měl omezovat na určitý počet veřejně přístupných údajů, aby byla zajištěna jeho snadná použitelnost a jednoduchost.

(4) Časová období pro příslušnou sazbu by měla odpovídat časovým obdobím uvedeným v příloze II směrnice 2014/17/EU pro ty případy, kdy se při výpočtu výpůjční úrokové sazby používá vnější referenční sazba. Referenční sazba EBA by tudíž měla vycházet z podkladové sazby za 20 let před tím, než věřitel předloží ESIP spotřebiteli.

(5) Má-li být vzorec reprezentativní, měl by vycházet z podkladové sazby, která je relevantní pro členský stát, ve kterém má být ESIP předložen spotřebiteli. Podkladovou sazbou by měla být hlavní refinanční sazba Evropské centrální banky (dále jen „ECB") pro členské státy používající euro jako svoji měnu a refinanční sazba národní centrální banky (či ekvivalentní národní centrální sazba) v případě ostatních členských států. Na základě těchto sazeb bude určena referenční sazba, která bude reprezentativní z hlediska místního trhu s hypotečními úvěry; a úplné historické údaje o těchto sazbách jsou k dispozici pro všechny členské státy. Avšak vzhledem k tomu, že jsou historické údaje o hlavní refinanční sazbě ECB k dispozici až od 1. ledna 1999, mělo by být počáteční datum historického období stanoveno nejdříve na 1. ledna 1999. Toto nejdříve možné počáteční datum by se mělo vztahovat na evropské standardizované informační přehledy poskytované ve všech členských státech tak, aby se zajistilo používání stejného historického časového období v celé Evropské unii.

(6) Vzorec by měl zohledňovat, že výpůjční úroková sazba bude částečně odrážet náklady na financování, pro které informace o refinanční sazbě slouží jako zástupný ukazatel, tím, že zároveň bude přihlížet k nejnižší podkladové sazbě v předchozích 20 letech.

[1] Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12.
[2] Úř. věst. L 60, 28.12.2014, s. 34.

(7) Vzhledem k tomu, že vzorec je součástí ilustrativního příkladu, postačí, aby věřitelé aktualizovali podkladovou sazbu jednou ročně.

(8) Ve snaze zajistit, aby věřitelé v každém členském státě používali stejný rozdíl mezi nejvyšší a nejnižší hodnotou podkladové sazby, by měl být výpočet referenční sazby EBA prováděn ke stejnému referenčnímu datu, kterým by měl být první pracovní den každého roku.

(9) Ve snaze zajistit, aby ilustrativní příklady odrážely místní podmínky, neměla by být použita referenční sazba EBA v případě, že referenční sazbu stanovil příslušný orgán, a referenční sazba stanovená v tomto rozhodnutí by se tak neměla použít.

(10) EBA vedl otevřenou veřejnou konzultaci k návrhu rozhodnutí o referenční sazbě EBA, analyzoval potenciální související náklady a přínosy a vyžádal si názor skupiny subjektů působících v bankovnictví (BSG) v souladu s článkem 37 nařízení (EU) č. 1093/2010,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Referenční sazba uvedená v části B oddíle 4 odst. 2 a oddíle 6 odst. 4 přílohy II směrnice 2014/17/EU (referenční sazba EBA) a stanovená EBA je obsažena v příloze.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Londýně dne 21. března 2016

Andrea ENRIA

předseda

za radu orgánů dohledu

PŘÍLOHA

Referenční sazba EBA podle přílohy II směrnice o hypotečních úvěrech (2014/17/EU)

1. Tento dokument určuje referenční sazbu stanovenou EBA a uvedenou v části B oddíle 4 odst. 2 a oddíle 6 odst. 4 přílohy II směrnice 2014/17/EU ([1]) (dále jen „referenční sazba EBA“).

2. Referenční sazbu EBA použijí věřitelé při výpočtu ilustrativního příkladu roční procentní sazby nákladů (RPSN), resp. ilustrativní maximální výše splátky, za podmínek stanovených v uvedených odstavcích a k zahrnutí do oddílu 4 a oddílu 6 evropského standardizovaného informačního přehledu (dále jen „ESIP“) podle přílohy II směrnice 2014/17/EU.

3. Referenční sazba EBA se použije pouze v případech, kdy příslušný orgán v členském státě referenční sazbu nestanovil.

4. Vzorec pro výpočet referenční sazby EBA zní:

$$\textit{Referenční sazba EBA} = (HR - LR) + BR$$

U úvěrových smluv, pro něž je ESIP poskytován v členských státech, které používají euro jako svoji měnu:

HR = nejvyšší hodnota hlavní refinanční sazby ECB v období 20 let (nebo v maximálním dostupném období, je-li kratší) před datem, kdy věřitel vypočítá rozdíl (HR - LR) používaný ve vzorci podle odstavců 6 a 7.

LR = nejnižší hodnota hlavní refinanční sazby ECB v období 20 let (nebo v maximálním dostupném období, je-li kratší) před datem, kdy věřitel vypočítá rozdíl (HR - LR) používaný ve vzorci podle odstavců 6 a 7.

BR = výpůjční úroková sazba platná pro úvěrovou smlouvu během nejdelšího období známého v okamžiku poskytnutí ESIP.

U úvěrových smluv, pro něž je ESIP poskytován v ostatních členských státech:

HR = nejvyšší hodnota refinanční sazby národní centrální banky (nebo ekvivalentní sazba národní centrální banky) v období 20 let (nebo v maximálním dostupném období, je-li kratší) před datem, kdy věřitel vypočítá rozdíl (HR - LR) používaný ve vzorci podle odstavců 6 a 7.

LR = nejnižší hodnota refinanční sazby národní centrální banky (nebo ekvivalentní sazba národní centrální banky) v období 20 let (nebo v maximálním dostupném období, je-li kratší) před datem, kdy věřitel vypočítá rozdíl (HR - LR) používaný ve vzorci podle odstavců 6 a 7.

BR = výpůjční úroková sazba platná pro úvěrovou smlouvu během nejdelšího období známého v okamžiku poskytnutí ESIP.

5. Dvacetileté období před poskytnutím ESIP spotřebiteli začne běžet nejdříve 1. ledna 1999.

6. Výpočet rozdílu (HR - LR) se provede jednou za každý kalendářní rok první pracovní den daného roku, vyjma roku, v němž vstupuje v platnost směrnice o hypotečních úvěrech, kdy se výpočet provede 21. března 2016. Výpočet se použije pro účely ESIP poskytovaného spotřebitelům během téhož kalendářního roku.

7. Proměnné HR a LR vycházejí z podkladových sazeb uplatňovaných v členském státě, ve kterém věřitel poskytuje ESIP spotřebiteli.

HR a LR – příslušné refinanční nebo ekvivalentní sazby národní centrální banky

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ze dne 4. února 2014 o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení a o změně směrnic 2008/48/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 60, 28.2.2014, s. 34).

8. Pro účely výpočtu referenční sazby EBA pro ESIP poskytovaný v členském státě s jinou měnou, než je euro, se použijí následující refinanční nebo ekvivalentní sazby národní centrální banky:

Členský stát	Název příslušné sazby národní centrální banky k únoru 2016
Bulharsko	Základní úroková sazba Bulharské národní banky
Česká republika	Repo sazba České národní banky
Dánsko	Sazba Tomorrow/Next (T/N) uvedená na webové stránce Dánské národní banky (Danmarks Nationalbank)
Chorvatsko	Lombardní sazba Chorvatské národní banky
Maďarsko	Základní úroková sazba Maďarské centrální banky
Polsko	Referenční sazba Polské národní banky (Narodowy Bank Polski)
Rumunsko	Úroková sazba měnové politiky Rumunské národní banky (Banca Națională a României)
Švédsko	Referenční sazba Švédské národní banky (Sveriges Riksbank)
Spojené království	Oficiální bankovní sazba Centrální banky Velké Británie (Bank of England)